

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LXV. Gregorii Papae I. Ad Theodorvm Medicvm. Conqueritur de iniusta lege imperatoris, ne milites conuertantur in monasterio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

sub breuitate respondeo: quia tantis tribulationibus premor, vt mihi neque legere, neque per epistolas multa loqui liceat. Hoc solum tibi breuiter dico: *Quia oblitus sum manducare panem meum, a voce gemitus mei.* Omnes qui vobiscum sunt, mea peto vice salutari. Domnæ Dominicæ salutes meas dicite: cui minime respondi, quia cum sit Latina, Græce mihi scripsit.

EPISTOLA LXV.
GREGORII PAPÆ I.
AD THEODORVM MEDICVM.

Conqueritur de iniusta lege imperatoris, ne milites conuertantur in monasterio.

Gregorius Theodoro medico, &c.

Iuo par. 10.
cap. 119.
Ioan. diac.
lib. 3. c. 49.

QUANTA bona omnipotentis Dei & serenissimi domini mei imperatoris habeam, lingua mea non sufficit explere. Pro quibus bonis quid est meum retribuere, nisi eorum vestigia pure amare? Peccatis autem meis facientibus, ex quorum suggestionem vel consilio, nescio an vestro, transacto anno talem in republica sua legem protulit, vt quisque eum pure amat, flere vehementer debeat. Ad quam legem tunc respondere non potui, quia ægrotus fui. Modo autem eidem domino aliqua suggessi. Præcepit enim vt nullus qui actionem publicam egit, nullus qui officio, vel manu signatus, vel inter milites fuit habitus, ei in monasterio conuerti liceat, nisi forte si militia eius fuerit expleta. Quam legem primum, sicut ii dicunt qui leges veteres nouerunt, Iulianus protulit, de quo scimus omnes quantum Deo aduersus fuerit. Quod si ideo serenissimus dominus noster fecit, quia forte multi milites conuertebantur, & exercitus decrescebat, numquid per virtutem militum subiugauit ei omnipotens Deus imperium Persarum? Numquid non solæ lacrymæ illius audita sunt, & eo ordine quem ipse nesciuit, eius imperio Persarum regnum subdidit? Valde autem mihi durum videtur, vt ab eius seruitio milites suos prohibeat, qui ei & omnia tribuit, & dominari eum non solum militibus, sed etiam sacerdotibus concessit. Numquid si intentio est seruandarum rerum, non poterant ea ipsa monasteria, quæ milites

suscepissent, alienas res reddere, atque ad conuersionem homines tantummodo habere? Hæc quia mihi valde dolent, eidem domino suggesti. Sed vestra gloria opportuno tempore secrete suggestionem meam ei offerat. Nolo eam a responsali meo publice dari, quia vos qui ei familiariter seruitis, loqui ei liberius & apertius potestis quæ pro eius sunt anima; quoniam in multis est occupatus, & vix animus eius inuenitur a curis maioribus vacuus. Tu quidem, gloriose fili, pro Christo loquere. Si auditus fueris, lucrum operatus es animæ prædicti domini tui, & tuæ: si vero auditus non fueris, lucrum solummodo tuæ fecisti.

EPISTOLA LXVI.

GREGORII PAPÆ I.

AD THEOTIMVM MEDICVM.

De illo quod scriptum est: *Erat illis cor vnum,*
& *anima vna.*

Gregorius Theotimo medico.

FVERVNT quidam veterum philosophorum, qui in duobus corporibus vnam esse animam dicerent, non affectus iungentes duos, sed vnam in duobus animæ substantiam partientes. At contra nos esse in duorum mentibus vnam animam dicimus, non diuidendo substantiam, sed corda iungendo. Nam de illis primis fidelibus scriptum est: *Erat in eis cor vnum, & anima vna.* Quod ego sic in Actibus Act. 4. apostolorum lego, vt in me & domno Theotimo recognosciam, quia sic vnanimis mecum est, vt præsens corpore, nunquam mihi defuerit; & absens corpore, semper per spiritum præsens fiat. Ago autem omnipotenti Deo gratias, qui caritatis suæ gratiam in mentis vestræ visceribus infundit, & deprecor, vt magis magisque in vobis dona sua augeat, & hic bona nobis præsentia, & in futuro sæculo gaudia æterna concedat. Filium meum Sabinianum diaconum venientem caritati vestræ commendando, petens, vteo amore quo me diligitis, etiam nostros ametis. Data indictione XI.